

فشرده گزارش هیئت اجراییه

به

جلسه مشورتی شورای مرکزی نهضت آینده افغانستان

۲۵ اپریل ۲۰۰۸

رفقای عزیز،

در هفته های اخیر پویایی تازه یی در بازمانده های چپ دیروزی کشور به مشاهده میرسد. جلسه مشورتی امروزی ما به منظور تحلیل عوامل این پویایی و تعیین وظایف جاری بعدی ما در قبال وضعیت جدیدی که به وجود آمده است، دعوت گردیده است.

تحلیل ها و تصامیم کنفرانس سراسری سازمان ما در ماه جون ۲۰۰۷ روی طرح کلی نیازمندی شکل نیروها و عناصر چپ و دموکرات در یک سازمان بزرگ متعلق به زحمتکشان افغانستان تدوین یافته بودند. این طرح کلی نی به حیث یک فرآورده ذهنی دسته جمعی، نی در مقام یک شعار جذاب کذایی و سیاست بازانه، بل به حیث یک ضرورت عینی وضعیت سیاسی کشور ارایه گردید. در کنفرانس روی این اصل تأکید صورت گرفت که تمام وضعیت سیاسی از سوی ارتجاع قرون وسطایی اشغال گردیده است و نیروهای مترقی جایی در این وضعیت ندارند. کنفرانس ما با استدلال محکم سیاسی گرایشهای برخی سازمانها، حلقات و شخصیت های مستقل برخاسته از چپ دیروزی را که حاکمیت کنونی را وسیله یی برای استقرار دموکراسی و دفع ارتجاع افراطی میپنداشتند، خوشباورانه و گمراه کننده تلقی کرد و کار بُرد مفهوم «اتحاد» را نا به جا و پیش از وقت و کار بست عملی آنرا خطای سیاسی به زیان جنبش مترقی و به سود ارتجاع حاکم ثابت ساخت. برخورد ما نی تنها بر منطق و استدلال علمی مبتنی بر درک روند های واقعی و ماهیت نیروهای حاکم - که ناگزیر آنسوی سکه اتحاد را تشکیل میدهند - استوار بود، بل از پی تجربه هفت ساله مبارزه

سازنده در راستای تجمع نیروها و عناصر متری و چپ، تبلور یافته بود. مرامنامه نهضت ما بنبستهای وضعیت کنونی را تحلیل کرد و راه برون رفت از آن را از طریق اقدام به یک سیاست مردمی و دموکراتیک، نشان داد. ما حاکمیت جهادی، استقرار بازار آزاد، طرد نیروی روشنفکری چپ و دموکرات، مذهبی سازی تمام شئون دولت و جامعه، انارشی نظامی - اقتصادی و ناکارایی گماشته گان خارجی را در مقام های بالایی دولت، عناصر جدی بازدارنده در حل معضله افغانستان قلمداد کردیم. زنده گی نشان داد که تحلیل واقع بینانه ما درست بود و امروز حتا وزیر اقتصاد کابل و مجموع اقتصاددانان افغانی، "بازار آزاد" را برای افغانستان سودمند نمی پندارند.

رفقا،

پس از کنفرانس، در بسی از سازمانهای متعلق به بقایای چپ دیروز، مرامنامه نهضت آینده افغانستان را "آرمانگرایانه" توصیف کردند و پراتیک سیاسی ما را «چپ روی» و «ماجرجویی» خواندند. از آنجا که «واقعیت ها سرکش اند»، سیاست راست روانه و پراگماتیستی آنها یا با اتحاد با سیاه ترین نیروهای جهادی انجامید یا منجر به فاصله گرفتن اعضای صادق و چپ اندیش آنها از سازمانهای شان گردید. اینان به سوی نهضت آینده و مواضع واقعاً چپ و مردمی آن گراییدند. راه نیافتن به حاکمیت از یک سو و بی باوری اعضا به پراتیک سیاسی و سازمانی از سوی دیگر، برخی حلقات و رهبری این سازمانها را به تجدید نظر در مواضع شان کشاند. «بازار آزاد» و قوانین، میکانیزمها و ساختارهای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی وابسته به آن که کلید راه یابی به «بهشت سرمایه داری» و «دولت رفاه همگانی» پنداشته میشد، به یکباره «جادوی پلستی زایی» خوانده شد که به جز بدبختی و سیه روزی چیز دیگری برای مردم افغانستان به ارمغان نخواهد آورد. صفت "چپ بودن" که تاچندی پیش با "ماجرجویی" و "افراطی گری" همطراز تلقی میگردید دیگر چون "جام انباشته از آب مقدس" دست به دست میگردد. اگر این چرخش ۱۸۰ درجه یی از روی صداقت، تحلیل وضعیت عینی و نقد روشها و پرداختهای اشتباه آمیز گذشته باشد، باید آنرا ستود و مبتکران آنرا در قطار همزمان جدید به حساب آورد؛ ولی اگر این استدلال به خاطر مصلحت زمان و دمساز شدن با اقلیم فرازجوی کنونی چپ باشد، باید آنرا افشاء

کرد و نگذاشت که نهال از نو رسته جنبش انقلابی افغانستان زیر زبانه های آتش تلخ نیرنگ و ریا، به خاکستر بنشیند و تاریخ فاجعه بار چپ افغانی یکبار دیگر تکرار گردد و روزنه های امید به رخ ملیونها انسان زحمتکش افغانستان بسته شود.

رفقای عزیز،

در چنین موقعیتی از پیشروی بسیار نسبی چپ افغانی بود که نهضت آینده افغانستان برای روشن ساختن هویت چپ افغانی ، در ماه اکتوبر ۲۰۰۷ ، پیشنهاد کرد تا یک سمینار بزرگ زیرعنوان سمینار «وحدت چپ افغانی» برگزار گردد و از سازمانها حلقات و شخصیت های چپ ، دموکراتیک و مترقی دعوت به عمل آورد تا در کار سمینار شرکت کنند.

ده ها سازمان ، حلقه و شخصیت های مستقل پاسخ مثبت به دعوت ما دادند.

سازمان ما فراخوان سمینار را به نشر رساند که مورد استقبال صدها مبارز دموکرات قرار گرفت. همزمان با طرح ما چند سازمان دیگر به تدارک یک گردهمایی به نام " گرد همایی نیروهای ملی ، دموکراتیک و ... " اقدام کردند. شماری از اعضای کمیسیون تدارک با برخی از اعضای سازمان ما در تماس شده و به طور شفاهی تقاضا کردند تا نهضت آینده در کار گردهمایی شرکت کند و دیدگاه های خود را در باره وضعیت بیان دارد. از آنجا که گردهمایی نامبرده فاقد یک آجدای روشن و فاقد یک زمینه بحث و مذاکره سازنده برای برون کشیدن چپ از وضعیت کنونی بود ، هیئت اجراییه شورای مرکزی با تحلیل همه جانبه ، ماهیت آنرا سیاست بازانه و تجارتي ارزیابی کرد و شرکت سازمان مارا ناسودمند خواند. چند روز پیش از برگزاری گرد همایی نامبرده ، شماری از اعضای کمیسیون تدارک به هیئت اجراییه شورای مرکزی نهضت ما به طور شفاهی مراجعه کردند و از نهضت با اصرار تقاضا داشتند تا در گردهمایی شرکت کند. هیئت اجراییه با استفاده سنجیده شده از این فرصت طرح تاریخی را مبنی بر واحد ساختن هردو تجمع (سمینار وحدت چپ و گردهمایی نیروهای ملی ...) به آنها پیشنهاد کرد. طرح از سوی بخشی از نهضت فراگیر پذیرفته شد ولی آنان نخواستند و یا نتوانستند این طرح را بر کمیسیون تدارک تحمیل نمایند. هیئت اجراییه با جدیت

و پشتکار تلاش ورزیدند تا این طرح به کرسی بنشیند و جلو تحقق اهداف سیاست بازانه بی را که آهسته ، آهسته در عقب گردهمایی آشکار میگردیدند بگیرد. هیئت اجراییه ما در تحلیل های روزمره خود فرجام گردهمایی را تقریباً مو به مو به گونه بی پیشبینی کرده بود که بعد واقع شد. مبارزه شدید سیاسی ما در فاصله بسیار کوتاه ، اعتبار و وجاهت سیاسی سازمان ما را به طور چشمگیری ارتقاء بخشید. رفقای ما در تمام سطوح ثابت ساختند که نهضت آینده افغانستان یکپارچه ترین سازمان و با نفوذ ترین نهاد اندیشه بی - سیاسی در مرحله کنونی حرکت پیشرونده جنبش دموکراتیک افغانستان است.

رفقا،

درسها و پیامدهای گردهمایی را به طور مؤجز میتوان چنین برشمرد:

۱- نهضت آینده افغانستان توانست یکبار دیگر سیمای انحرافی را در وجود گرایش جهادی - امریکایی در بین بازمانده های جنبش افشاء سازد و مانع به سر رسیدن اهداف کار گزاران روی صحنه و عقب پرده آن گردد ؛ آنها نتوانستند گردهمایی را به یک مجمع جانبدار دولت و طرح های امریکا تبدیل نمایند. برعکس ، گردهمایی پیام روشنی را افاده داد مبنی بر اینکه در صورت بیدار باش نیروهای چپ و دموکرات میتوان رفقای دیروزی را به مواضع اصولی و مردمی نزدیکتر ساخت و آنها را از خطر اشتباه دراز مدت برحذر داشت.

۲- نهضت آینده افغانستان یکبار دیگر به حیث سازمان مدافع صدیق مواضع چپ دموکراتیک و محرک کل جنبش دموکراتیک کشور عرض اندام کرد. پیامهای همبسته گی و پشتیبانی از سوی حلقات و رفقای دیروز ، افزایش بیش از صد فیصد خواننده گان سایت ما در فاصله دو هفته و گراییدن برخی سایت های دیگر به مواضع سازمان ما گواه ارتقای اعتبار سازمان ما است. برخی مخالفان سرسخت و حتا دشمنان دیروز مواضع بیطرف و گاه آشتی گرایانه را در قبال ما پیش گرفتند.

۳- جناح هایی در داخل سازمان های برگزار کننده تبارز کردند که خود را به طور علنی متعلق به خانواده چپ معرفی کردند و دفاع از منافع زحمتکشان را هدف

خود جلوه دادند. هیئت اجراییه با استفاده از این فضای جدید به همه رفقا وظیفه داد تا با افراد وابسته به این جناح ها در تماس شده ، پیوند های جدیدی برقرار نمایند. ما بدینگونه حسن نیت سازمان ما را نسبت به موضعگیری های دموکراتیک و چپ نشان دادیم ولی به هیچوجه نباید ذره یی از درجه بیداری سیاسی ما کاسته شود. موضعگیری های نامبرده باید به نتایج فرجامین شان یعنی جدا شدن خط روشن چپ از گرایش های دیگر بینجامند. نباید به خوانش یک بیانیه در یک گردهمایی فرمایشی - تصنعی بسنده شود ؛ باید گذشته را نقد کرد و این نقد را در معرض دیده گان نقاد بین رفقای خود و مجموع جنبش قرار داد ؛ باید به تأیید مواضع اصولی و سازنده سازمانها و رفقای پرداخته شود که از یک دهه به این سو ، علی الرغم توطئه ها ، تخریبات و تبلیغات منفی ، در سنگر دفاع از انسانهای مظلوم زانو زده اند و مویی هم از این مواضع عقب نرفته اند؛ باید آنهایی که بنابر موقف های کلیدی شان در گذشته جنبش باعث تخریب و تضعیف مجموع حرکت دموکراتیک و مترقی جامعه گردیده اند از مواضع تصمیمگیری دور ساخته شوند و در نهایت باید به تجدید نظر بنیادی در مرامنامه ها و اسناد اساسی پرداخته شود و آنها با موضعگیری سیاسی امروز عیار ساخته شوند. ما بارها تأکید کرده ایم که وحدت یک مبارزه طولانیست ؛ باید پروسه آنرا بدون شتابزده گی ، با همگرایی قانونمند و طبیعی بر بنیاد نگرش مشترک اندیشه یی ، موضعگیری همسان سیاسی ، پراتیک متقارن سیاسی و یگانه گی اصول سازمانی به سر رساند. از همینجاست که محفل بزرگ بحث و تبادل نظر زیر نام نخستین " مجمع (یا فاروم) جنبش چپ ، دموکراتیک ، مترقی و صلحخواه " در شرایط جدید از اهمیت تاریخی برخوردار میگردد. ما آهسته ، آهسته پیروز میشویم تا فرهنگ جدید سیاسی را در جنبش چپ و دموکراتیک راه بدهیم و گفتگو و بحث را از زیر سقف محافل و شبنشینی ها به جلسات و تریبیون های سیاسی بکشانیم. کنکاش ، مخالفت و توافق همه باید به طور شفاف در برابر کل جنبش صورت پذیرند.

۴- پیرامون جو گردهمایی ۱۹ اپریل شاهد آن بودیم که موضعگیریهای برخی از حلقات و شخصیت ها چنان با مواضع سازمان ما همسان اند که دور ماندن آنها

از نهضت آینده افغانستان ، مواضع چپ راستین را ضعیف خواهد ساخت. باید با تمام انرژی و ابتکار شرایط پیوستن آنان را به نهضت آینده افغانستان فراهم ساخت .

رفقای عزیز،

با این وظایف سنگین است که ما به سوی راه اندازی " مجمع (یا فاروم) جنبش چپ ، دموکراتیک ، مترقی و صلحخواه " میرویم ، در این مجمع مسایل اساسی جنبش پیشرو افغانی را مطرح میکنیم و از طریق آن به مشترک سازی دیدگاه های سیاسی و سازمانی میپردازیم. وظیفه هر عضو سازمان ماست تا در جهت برگزاری هر چه شکوهنده تر مجمع نامبرده به کار و تلاش بپردازند.

رفقای گرانقدر،

سازمان ما دیگر به مرجع امید رفقای سرسپرده ، باورمند به جهانبینی علمی و وفادار به امر دفاع از منافع زحمتکشان افغانستان مبدل گردیده است. ما حق نداریم این امید را نادیده بگیریم. باید با وقف بیشتر از گذشته، به تحقق وظایف انقلابی ما بپردازیم و رسالت عظیم تاریخی خود را به سر رسانیم.

- **پیروزی از آن جنبش چپ دموکراتیک است و ما همیشه یاری رسانان متواضع آن خواهیم بود !**

- **به پیش در راه برگزاری پر شکوه نخستین " مجمع جنبش چپ ، دموکراتیک ، مترقی و صلحخواه افغانستان ! "**

30042008

www.ayenda.org